

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Dominica infra octaua[m] corporis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

pandæ, dum ait : *Qui manducat hunc panem, viuet in aeternum.* Et : *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die.* Ioan. 6.

O quàm felix sors fidelis crebrius dignè communicantis, seque intimè Christo vnientis, à quo tam certò, & securè expectat in omni necessitate præsidium, gratiæ augmentum, perseuerantiæ donum, gloriæ brauium ? Gratitude, amor, zelus piè SS. communionem frequentandi.

Dominica infra Octau. Corporis Christi.

De diuite epulone & Lazaro. Luc. 16. I.

I. **E**Xpende. quàm dispar fuerit cōditio diuitis epulonis & mendici Lazari : Epulo superbus, gulosus, auarus bysso induebatur, quotidie splendide epulabatur, nihil pauperibus largiebatur, à mundo felix predicabatur, à Deo reprobus & infelix habebatur : At Lazarus abiectus, famelicus, penè nudus ante ianuam diuitis iacebat, micæ cadentes de mensa diuitis frustra medicabat, vlceribus horrebat, quæ à nullo curabantur, sed à canibus lambe-

bantur, infelix habebatur à mūdo, sed felicissimus prædicabatur à Christo.

Quis hæc expendens voluntariam paupertatem, dolorum, & ærumnarū rolerantiam, suiq̄ue despicientiam non longè præferendam censeat, affluentia opum, voluptatum, honorum? Contemptus omnium, quæ mundus amat, & amor omnium, quæ mundus odit, & Christus diligit.

II. Quàm dispar fuerit vtriusq̄ue exitus: iste in peccatis suis perseverans, & in multitudine diuitiarum suarum sperans est mortuus, & in inferno à diabolis sepultus: hic ab omni labe imperfectionum expiatus, & in camino paupertatis excoctus similiter mortuus est, & in sinum Abrahamæ ab Angelis deportatus. O quam horrenda mors amatorum mundi? quam optanda mors imitatorum Christi? Affectus ijdem.

III. Quàm demum dissimilis sit vtriusq̄ue fors in æternitate: iste æternum torquetur & vociferatur: Crucior in hac flamma: hic æternum lætatur & satiatur ineffabili gloria. Elige nunc vel diuitē epulonem in vita æmulari, æternūq̄; cū illo cruciari; vel Lazarū; in vita imitari, æternūq̄; cū illo lætari. Affectus ijdem.

DE

De Præstantiâ SS. Eucharistiæ ex com-
paratione eiusdem cum mannâ.

I. **M**anna datum Israelitis in deser-
to, quod Angelorum ministe- *Exod. 16.*
rio paratum in similitudinem pruinae *Num. 11.*
cadebat super terrâ, frangebatur mola
& coquebatur in olla, non conferebat
animæ vitam spirituales, nec corpori
eternam, sed naturalem tantum vitam
conseruabat. At panis hic mysticus
nobis è cœlo datus, qui opera Spiritus
sancti paratus est in vtero D. V. attri-
tus mola laborum, subactus aqua tri-
bulationum, persecutionum, tormen-
torum, excoctus igne charitatis in ca-
mino Crucis, spirituales vitam ani-
mæ, & corpori olim vi participatio-
nis huius immortalis alimonie resus-
citando æternam præbet, iuxta illud
Christi: *Patres vestri manducauerunt* *Ioan. 6.*
manna in deserto, & mortui sunt. Hic est
panis de cœlo descendens, ut, si quis ex ipso
manducauerit, non moriatur. Et: Qui
manducat meam carnem habet vitam æ-
ternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo
die. Quantò ergò hic cœlestis panis
veteri manna dignior; quantò proin-
de maiori reuerentiæ, gratitudinis, a-
moris, deuotionis affectu sumendus?

II. Man-

Psal. 104. II. Manna vetus erat salutiferum, à morbis corporis Israelitas præseruans. Vnde non erat in tribubus eorum infirmus, occasione illius cibi, mortem tamen corporis non arcebat, nec ægritudines animæ curabat: At nouum nostrum, & verum manna, est pharmacum immortalitatis, quod & animam à spiritualibus morbis præseruat, languores contractos curat, insuper & corpori resuscitando immortalitatē communicat. Nam si dignè sumatur, peccatorum venialium maculas eluit, gratiam eas deinceps cauendi tribuit, tentationum impetus frangit, passionum indomitaram vim reprimat, corpori, cui vnitur, gloriose resurrectionis spem impertit.

Quanta ergo fiducia, gratitudine ac deuotione ad hoc diuinissimum Alexipharmacum nobis tot morborum generibus in hoc exilio obnoxijis, accurrendum?

Sap. 16. III. Manna erat ex natura sua vnus saporis, videlicet, quasi panis oleati, sed ex diuina gratia & prouidentia bonis & electis præstabat omnē saporis iuauitatem. Deseruiens enim vnus cuiusque voluntati, ad quod quisque volebat, conuertebatur. At nostrum hoc cœleste manna pa-

na palato quidem sapit panem: sed spiritui omnes diuinarum deliciarum suauitates. In huius enim participatione cibi mens deuota, omnes, quos experit, affectus, sensus, gustusque spirituales compunctionis, humilitatis, gratitudinis, amoris, deuotionis, zeli omnes diuinarum illustrationum, impulsuum, uisitationum thesauros absconditos inuenit.

Quanta ergo auiditate ad hanc celestem mensam, in qua omnes coelestes deliciae proponuntur, nobis anhelandum? quanta cura & sollicitudine animarum nostrarum sinus omnes ab omni imperfectionum puluere excutiendi, omnium uirtutum ornatu instruendi, & frequentatis piorum desideriorum & amoris affectuum flatibus dilatandi, ut diuinissimis hisce delicijs largè mereantur impleri? Gratitude, amor, desiderium crebrius, praemissa accurata praeparatione deuotè communicandi.

*Quod sit memoriale & compendium
omnium mirabilium Dei.*

III.

CHristus Dominus hoc diuinissimum Sacramentum tanquam uiuum ac perpetuum monumentum omnium mira-

mira-

mirabilium Dei, quæ mundo creden-
da, suspiciēda, reuerēda manifestauit,
quæque ipse in mundo amore nostrū
gessit, atque imitanda proposuit, iuxta
Psal. 110. *illud: Memoriam fecit mirabilium suorū
misericors, & miserator Dominus, eseam
dedit timentibus se, idq; ex zelo nostræ
salutis & profectūs spiritualis.*

I. Voluit illud esse memoriale ipsius
Diuinitatis, & totius SS. Trinitatis, o-
mnium item diuinorum attributorū
quæ in sacra Eucharistia per naturalem
cōcomitantiam præsentem esse digno-
scuntur. Vbi enim est humanitas Chri-
sti, ibi etiam est Diuinitas: & vbi vna
est persona diuina, ibi etiam reliquæ
sunt propter naturæ vnitatem, omnes-
que simul, quicquid ibi mirabile fit, o-
perantur; & consequenter ibi etiam
sunt omnes diuinæ perfectiones, Po-
tentia, Sapientia, Bonitas, quæ re idē
sunt cum essentia diuina.

Quali ergo reuerentiâ, submissione,
deuotione hoc SS. Sacramentum foret
adorandum, & sumendum, quales ex-
cessus admirationis & amoris erga il-
lud frequentandi?

II. Voluit id esse memoriale mirabi-
lium operum potentiae, sapientiae &
bonitatis diuinæ, tam eorum, quibus
huma-

humani generis reparatio continetur, uti est opus tam laboriosæ redemptionis, tam liberalis sanctificationis, tam admirabilis glorificationis, cum in eo recolatur memoria passionis, mens impleatur gratiâ, & future gloriæ pignus detur; tum eorû, quæ in hoc mysterio quotidie innouantur, uti sunt, 1. Quod accidentia panis & vini separentur à substantia, & sine illa conseruentur. 2. Quod tota panis & vini substantia conuertatur in corpus & sanguinem Christi vi verborum consecrationis, & per naturalē cõcomitantiam in totum Christum. 3. Quod totus Christus sit tam sub specie vini, quàm panis indivisibiliter, totus in quavis particula. 4. Quod manēs in cælo, in tot diuersis locis præsens sit in hoc Sacramento.

Quantus amor Salvatoris tot mirabilia prodigia amore nostri quotidie innouantis, nosq; tam efficaciter ad amorem sui, gratamq; beneficentiæ suæ memoriam inuitantis! Admiratio, gratitudo, amor.

III. Voluit demùm illud esse memoriale perpetuum sum officiorum, quæ olim, dum operaretur salutem nostram in medio terræ; amore nostri exercere dignatus est; & in hoc Sacra-

men-

mento etiamnum exercere dignatur, nimirum Medici, Magistri, Redemptoris, Patris, Sponsi; tum eximiarum virtutum, quas in vita mortali exercuit, nobisque imitandas inculcauit, & nunc quoque hic porro exercere, nobisque inculcare pergit, humilitatis, obedientiæ, patientiæ, charitatis, perseverantiæ: humilitatis quidem, dum se ad species panis & vini demittit: obedientiæ, dum ad verbum sacerdotis se præsentem sistit; patientiæ, dum se ab hæreticis, indignè communicantibus, impijs sacerdotibus, tam indignè tractari sinit: charitatis, & misericordiæ, dum fructus passionis suæ tam liberaliter applicare quotidie non desinit; perseverantiæ, dum quoadiu durat species sacramentales, præsens manere non abnuic. Gratitude, amor, feruor has virtutes æmulandi.

IV. *Quod sit memoriale passionis Christi.*

I. **C**Hristus instituit hoc SS. mysterium in memoriam passionis suæ, per modum sacrificij, in quo ipse realiter quotidie immolaretur incruentè, sicque per semetipsum nos sacrificij cruenti olim à se in ara crucis peracti commoneret, idque ex immensæ
dile-

dilectionis erga nos affectu. 1. Ut indicaret quam paratus sit, si opus foret, pro singulis quotidie et uentè rursus immolari. 2. Ut magnitudinem inæstimabilis charitatis, ex qua pro nobis seipsum obtulit eterno Patri in mortè crucis, profundius penetrandam, crebriusque ruminandam ob oculos poneret. 3. Ut, cum impares nos in gratijs pro tanto beneficio agendis cerneret, vices nostras ipsemet suppleret. Gratitude, amor, feruor piè audiendi aut celebrandi sacrum, cum pia passionis Domini memoria.

II. Instituit hoc idem mylterium in memoriam passionis ac mortis suæ per modum conuiuij, in quo ipse realiter in cibum & potum conuiuis proponeretur, ex eodem infinito erga nos amore. 1. Ut sic indicaret, quam libenter pro nobis pati & mori dignatus sit, iuxta illud: *Desiderio desiderauit hoc Pascha manducare uobiscum.* Luc. 22. 2. Ut nos ad amarū tribulationū huius temporis calicem secum auidè ebibendum animaret. 3. Ut magna cum auiditate & spiritali gaudio ad hoc cœleste epulū frequenter anhelandum esse, doceret. Gratitude, amor, feruor piè communionem frequentandi, & multa pro Christo patiendi.

III. In-

III. Instituire demum voluit hoc idē diuinissimum Sacramentum, & sacrificium sub speciebus panis & vini, quorum vtrumque ex plurib. granis conterendo & premendo in vnum coalescentibus conficitur, & vbiq; facile habetur. idque 1. vt ostenderet se optare illud frequentari à fidelibus in charitate vnitis. 2. ab ijs, qui sibi in amore Crucis, tolerantia tribulationū & pressurarum niterentur esse quam simillimi. 3. cum pia recentique sui amore ipsorum in torculari crucis calcati, pressique memoria. Affectus ferē iidem.

V. *Quod sit efficacissimum medium proficiendi in triplici via perfectionis.*

I. **C**Hristus ipse fons omnis gratiæ & sanctitatis in hoc vno Sacramento, præ cæteris omnibus, per seipsum animæ languenti applicat medicinā, qua minores culparum venialium languores curentur, pericula maiores incurrendi arceantur, tentationum & passionum impetus frangantur, & penarum necdum plenē extolularū reliquiæ expientur: idque per liberalem meritorum suorum applicationem ex gratuita miseratione.

Quanta

Quanta illa amantissimi medici nostri fœditates vulnerum nostrorum non exhorrescentis, sed propria quasi manu contingentis & sanantis dignatio! Gratitude, spes, zelus proficiendi in animæ puritate.

II. Idem per semetipsum dignatur in hoc eodem Sacramento animas dignè communicantium in serio solidarum virtutum studio confortare, mirè promouere, ac sensim suarum perfectissimarum virtutum, humilitatis, patientiæ, obedientiæ, charitatis, zeli, aliarumque gustum ipsidem tam suaviter & efficaciter instillare, sicut cibus suas corpori qualitates solet impertiri: ita, ut, quoad memoriam, intellectum, voluntatē, sensusque omnes, nihil, nisi absolutissimas Christi virtutes, spirare videantur. Gratitude, spes, feruorque Christi virtutes imitandi.

III. Demum in eodem sublimissimo Sacramento dignatur Christus semetipsum tam miro modo substantialiter animæ & corpori deuotè communicantiū vnire, eosque diuini amoris facibus per semetipsū inflammare, ita, ut in se toti transformētur, extra se nihil velint, in se vno super omnia dilecto suauissimè conquiescāt: idque ex quam ineffabili dilectionis excessu? Quan-

ta

ta proinde alacritate ad hoc diuinissimū amoris incendium animæ in redamando tanto amatore frigida merito foret properandum? Amor, feruor piè communicandi, seque Christo per amorem, & voluntatis resignationem penitus conformandi.

VI. *De excellentia SS. Eucharistia, quatenus est Sacramentum.*

I. **M**agnitudo & excellentia SS. Eucharistia, quatenus est Sacramentum & mysticū conuiuium, quoad latitudinem inde potest æstimari, quod in ea omnibus, quantumuis ingratissimis & indignis se Christus quoad corpus, sanguinem, animam, diuinitatem, & humanitatem, in spirituale cibum omnis saporis offerat; ad omnia mala culpæ & pœnæ amolienda, atque ad omnia bona gratiæ & gloriæ obtinenda: ex immenso amore erga omnes, & zelo singulorum spirituales morbos curandi, profectumque in omni perfectione promouendi. quam immensa tam immensæ gratiæ deberetur gratiarum actio? quam immensa tam immenso amori mutua dilectio? quanta deuotione foret hæc mystica cœna frequentanda.

II. Quo-

II. Quoad sublimitatem & profunditatem, eiusdem excellentia inde æstimanda, quod in ea Christus, Altissimi Filius, altissimus & ipse, & incomprehensibilis maiestatis Deus, infimæ creaturæ rationali, & quidem tam fœdæ, ingrata, indignæ, det, quod optimum est in cælo, & in terra, nempe seipsum; modo optimo, realiter per modum cibi & potus, idque rectè sub specie panis & vini; & ad tam heroicos fidei, submissionis, amoris, aliarumq; virtutum actus ab ea exercendos, atque ad tam eximios gratiæ & gloriæ gradus promerendos: & quidem ex gratuito, summo, infinito amore. Quæ sublimis & incomprehensibilis illa dignatio tantæ Maiestatis sese sic demittentis ad vermiculos tantæ vililitatis? Admiratio, gratitudo, amor.

III. Quoad longitudinem, quod in ea Christus, prædicto modo, ad eosdem præfatos fines tam sublimes gratiæ & gloriæ æternum duraturæ, cuius fideli se totum in spiritualem alimoniam dare ab æterno decreverit, in tempore cuius sic se offerat, & porro oblaturus sit vsque ad finem mundi. An non æternus hic liberalitatis, pietatis,

E e ratis,

tatis, charitatis excessus, æterno foret gratitudinis, amoris, deuotionis affectu compensandus?

VII.

De excellentia eiusdem, quatenus est Sacrificium.

I. **C**Hristus in hoc diuinissimo mysterio non solum dedit se nobis in spirituale nutrimentum nobilissimum, sed etiam in sacrificium eminentissimum, cuius magnitudo & excellentia quoad latitudinem hinc potest æstimari, quod illud latissime se extendat ad omnes fines, effectusque omnium sacrificiorum legis naturæ & scriptæ. Sicut enim in se continet omnes perfectiones quadruplicis sacrificij: latreutici, Eucharistici, propitiatorij, impetratorij: ita valet ad omnes omnium istorum sacrificiorum fines promerendos, cum in eo omnia & singula infiniti meriti desideria & obsequia Christi infinite grati æterno Patri offerantur. Quam eximium ergo beneficium, & rarum diuinæ bonitatis, liberalitatis, amoris monumentum merito est censendum hoc diuinissimum Sacrificium? quæta proinde re-

de reuerentia, deuotione, gratitudine, alacritate ad illud audiendum, vel offerendum anhelandum? quam accuratè præparatio præmittenda, & gratiarum actio subiungenda? Gratitude, amor, zelus piè celebrandi vel audiendi Missam.

II. Quoad sublimitatem, & profunditatem, quod illud sit infiniti pretij & valoris ad prædictos effectus omnes impetrandos, eò quod & res oblata, & primarius offerens, sit Christus ipse verus Deus & homo, qui cum omnibus quæ pro gloria Patris & amore nostræ salutis fecit, dixit, passus est, seipsum offert diuinæ Maieftati, per quosuis ritè ordinatos Sacerdotes, tanquam secundarios offerentes, & vicarios suos, quantumuis indignos & impios.

Quis dignè æstimet tam sublimis Sacrificij dignitatem? quis non obstupescat, & tantam primarij offerentis maieftatem, & tantam simul eiusdem tam indignorum ministrorum operâ vrentis humilitatem! Affectus ijdem.

III. Quoad longitudinem, quod Filius Dei hoc ipsum sacrificium, ex

eodem gratuito & infinito amore, per eisdem vicarios suos tam indignos ab æterno decreuerit offerre; in tempore à prima eius institutione offerre dignatus sit, hodieque offerre dignetur, atque porro offerre paratus sit, vsque ad consummationem sæculi, & quidem ad excellentes gratiæ & gloriæ gradus æternùm duraturos Electis suis promerendos. Affectus ferè ijdem.

Possent etiam hic usurpari Meditationes prolixiores de modo piè communicandi, celebrandi, & audiendi Sacrum, & Venerabile Sacramentum inuisendi, assignata in Ench. Industriarum suis locis,

Finis Meditationum tertie Partis.